

KARIS

An aerial photograph of a school courtyard. In the center, a large group of people, likely students and staff, are gathered on a green lawn, arranged in a grid-like pattern. To the left, there is a paved area with a few more people. A small, dark, hexagonal gazebo is situated on the grass. The courtyard is surrounded by trees and buildings. In the background, there are rolling hills under a blue sky with scattered white clouds. The overall scene is bright and sunny.

4

2020/2021

REDAKCIA

**Karis - The school magazine,
časopis Bilingválneho gymnázia
Milana Hodžu v Sučanoch**

**Ročník desiaty, číslo štvrté
(máj, jún)**

**Šéfredaktor:
Mário Valek**

**Zodpovedný pedagóg:
Mgr. Marián Steiner**

**Grafická úprava:
Terézia Mičková**

Prispievatelia v tomto čísle:

**Terézia Slyšková, Tomáš Košárek,
ambasádori DofE (Ada, Klára, Timo),
Katarína Hojová, Mário Valek, Eliz-
abeth Kálusová, Šárka Mičková,
Tereza Veselá, Ján Svýba, Zaira
Záremská, Veronika Karasová,
Kristína Lukašíková**

OBSAH

3	Editoriál
4	Dlho sme sa nevideli...
9	DofE
11	Earth Day
13	Gap Year
15	GBAS vs. LEAF
19	Have you ever heard of Freud?
21	3 prváčky o móde
24	Vlasy, vlasy, vlasy...
27	Recenzia na GBAS
29	Hodžovo Fórum
32	Školská firma Jackpot
33	The Father of Europe
35	Film Industry
38	Recenzia
40	The Playlist of My Life
43	Orol Sučiansky

magazine_karis

Karis- the school magazine

Ahojte!

Posledné číslo tohto roku je, na rozdiel od predošlých troch, vydávané iba vo fyzickej forme - my piatáci ho síce nestihneme, no všetky ostatné ročníky, ktorým bol návrat do školy povolený, áno. I keď bol tento školský rok veľmi netradičný, podarilo sa nám ho ako-tak prežiť, a nepochybujem, že veľa z nás bolo ovplyvnených nielen negatívne, ale aj pozitívne. V tomto čísle sa môžete dozvedieť novinky o našich staro-nových učiteľoch, ako aj zaspomínať si na akcie, ktoré sme dokázali napriek momentálnej situácii zorganizovať. Nechajte sa inšpirovať recenziami našich žiakov alebo si vyberte jednu z piesní, ktoré sa ocitnú v Playliste môjho života, zistíte nové informácie o histórii a móde alebo spravte svoj životný štýl trošku ekologickejší. V Karise sa nachádza množstvo informácií, ktoré vám dokážu zlepšiť deň, mesiac, pokojne i rok. Na záver mám ešte jednu pre mňa pomerne smutnú správu - napriek všetkým mojim snahám, môj čas na GBASe končí a s ním končí aj čas môjho šéfredaktorstva. Rada by som sa poďakovala všetkým prispievateľom, ako aj grafikom a pedagógom, ktorí mi počas vedenia Karisu neuveriteľne pomohli a štafetu predala Máriovi Valekovi, ktorý, ako pevne verím, bude Karis naďalej viesť a rozvíjať - neviem sa dočkať, kým uvidím, kam až to s Karisom dotiahne.

Terézia Slyšková

Dlho sme sa nevideli...

Ked sa metaforicky ako piatak pozerám do minulosti, vidím, koľko sa toho zmenilo. Nielen na mne, ale na mojom ročníku ako takom. Defúrence, akí sme boli v prváku, dospeli, niektorým narástli brady, iným rožky z pobytu na priváte. Lutujem, že nemôžem zažiť vyvrcholenie nášho štúdia tohto roka, ale to neznamená dôvod na zúfalstvo. V rovnako diskomfortnej pozícii sa totiž ocitli ľudia, s ktorými sme sa zvykli stretávať každodenne na chodbách, ktoré teraz zívajú prázdnotou a na ktoré by sme nemali zabudnúť. Naši učители. Už ani nedokážem spočítať, aká eskapáda magistrov a magisteriek sa premlela našou päťročnou perepúťou, ale tento školský rok bol veľkým prekvapením návratov – popri pani učiteľke Jurečkovej, ktorá sa vrátila späť na osvedčenú koľaj učiteľky, sme privítali aj kopy bývalých absolventov GBASu. A preto, i keď teraz z pohodlia domova, vychutnajte si ich odpovede, životné percepcie a svetonázory.

Všetci respondenti odpovedali na týchto 5 otázok:

- 1. Prečo ste sa rozhodli učiť na GBASe? 2. Čo vás k tomu viedlo? A konkrétne ku kariére učiteľa/ky?*
- 2. Ako sa GBAS zmenil od vášho posledného pobytu na škole?*
- 3. Keby ste sa mohli spýtať svojho ja z budúcnosti (o 5/10 rokov) jednu otázku, čo by to bolo?*
- 4. Čo by ste odporučili osobne na prekonanie krízy počas korony?*
- 5. Recept na šťastný život?*

Marta Jurečková

1. Začnem od konca: hoci sú v mojej rodine v prevahe strojár a lekári, ja som akosi cítila, že chcem učiť. Jedným z mojich významných ovplyvňovateľov bol aj môj pán učiteľ biológie na strednej škole. Samozrejme, že ma napadali aj iné povolania, ako reštaurátorstvo (na čo som, žiaľ, nemala dosť umeleckých vlôh), či práca ornitológa v teréne, (to už,

pravda, počas môjho štúdia na univerzite). Ale keďže som vždy bola „domased“ a milujem Turiec, učiteľovanie sa ukázalo ako dobrá voľba. Učím rada, rada sa vzdelávam...len či som aj dobrá učiteľka, to musia posúdiť moji študenti (žactvo, ako ich rada volám).

Prečo na GBASe? To bolo tak: po skončení VŠ, mala som čerstvo 23 rokov som dostala miesto učiteľky na ZŠ. Bol to krst ohňom. Mäkkýš, nevedela som žiakom riadne stanoviť a už vôbec nie dodržať pravidlá, takže som vedela, že určite chcem pracovať s „väčšími“, rozumnejšími, jednoducho gymnazistami (pri mojej kombinácii predmetov ani nebolo o čom uvažovať). Prihlásila som sa na GBAS, prijali ma, začala som učiť v školskom roku 03-04 a cítila som sa ako v raji!

2. Povedala by som, že GBAS sa od môjho odchodu pred 5. rokmi nezmenil, teda aspoň atmosférou nie. Škoda len, že sme boli prinútení ostať doma a vyučovať dištančne. Teraz mám ešte v januári problém priradiť meno k tvári, ku skupine... Študenti sú stále báječní, krásna vzorka mladých ľudí, ktorí sa chcú – učiť, pomáhať, zabávať, rásť... krása.

3. Asi by to bolo o výchove mojich detí... či sa mi podarilo vychovať zo synov statočných ľudí. Viem ja?

4. Pobyt vonku! Príroda (slnko, vzduch, zeleň)jeliek! A v kombinácii s rozhovormi, raz darmo, sme spoločenské tvory, nie je nám dobre v samote. Určite aspoň

kontakt cez „sluchátka“ (to je nespisovne, ale slúchadlá je neprívetivé slovíčko) so svojimi najmilšími priateľmi, keď sa to nedá naživo. Keď táto doba odlúčenia už pominie, budeme zaočkovaní, či jednoducho tento typ koronavírusu zmizne z našich životov, nebudeme sa vedieť „doobjímať, dostretávať“, zažiť, čo nám bolo odoprené... Snáď už v lete. Len ešte vydržať.

5. Recept na šťastný život – to viem celkom presne.

Sme tu len na návšteve, všetko, čo máme, je nám dané zhora: od Boha. Jeho prosiť, jemu sa chcieť priblížiť. Nespoliehať sa na svoje sily. Len jedno je potrebné, volá sa Kristus.

Naše cesty nie sú vždy príjemné, každý okúsi bolesť a strach, neistotu, pocit márnosti. Ale nie sme na to sami!

Nika Göthová

1. Vždy som chcela byť diktátor a vychovať si vlastnú generáciu je asi najľahšia cesta. Nuž a GBASáci často mieria vysoko. Čím

viac posluhovačov na dôležitých postoch, tým ľahšie sa dostanem a udržím pri moci. Už mi zostáva len všetkých presvedčiť, že som vo svojej podstate dobrý človek, čomu dávam tak päť rokov. Takže GBAS je mojím spôsobom len prestupná stanica. Miesto pre tvorbu vplyvu a vhodnej ideológie.

Okrem túžby byť diktátorom ma na GBAS doviedla aj istá osobná potreba tráviť čas na známom mieste medzi známymi ľuďmi. Krátko pred príchodom na GBAS som na ceste životom stratila šťastie, tak som sa chcela skúsiť kúsok vrátiť, či ho znovu nenájdem. Predpokladaná absencia stresu z nového kolektívu mala byť bonus. Navyše som presvedčená, že pedagogika je istý druh remesla. A kde sa naučiť remeslu výučby anglického jazyka lepšie ako na GBASe? Minimálne tu nemusím bojovať so základnou gramatikou (u nikoho iného okrem samej seba).

2. Nikdy nevstúpiš do tej istej rieky, pretože to nie je tá istá rieka a ty nie si ten istý človek“ (Herakleitos). Ale zároveň sa nám rieka i my sami zdáme nezmenení (niečo málo na zamyslenie sa nad zmyslom esencializmu) . Nevieť poukázať na konkrétne zmeny, okrem tých personálnych a inventárnych. Týmto prehlásením však zlyhávam v umení historika, čo ma mrzí.

3. Si šťastná? Pretože ak áno, tak idem správnou cestou. Ak nie, tak by bolo vhodné sa spamätať. Praktickejšie by bolo spýtať sa, koho akcie za posledné roky

rástli, ale na toto by moje budúce ja asi nevedelo odpovedať.

4. Užívať si ju. Nerozmýšľať nad tým, čo by mohlo byť, ale realizovať sa v tom, čo je. Minulý jar som bola v karanténe v Tatrách a potom ešte týždeň na samotke u nás v dedine. Bola som šťastná. Prečítala som Harryho Pottera po nemecky, cvičila som dvakrát do dňa, napísala rozprávku, hrala na harmonike a na dvore som si užívala slnko zabalená v deke. Hlavu som mala pokojnú a stres mi bol cudzí. Dôvod bol jednoduchý, nikto mi nemohol povedať, že nežijem naplno, nemusela som prerušovať akúkoľvek z týchto činností, rozmyšľaním, či niekde nečaká nejaká lepšia možnosť. A neschopnosť koncentrovať sa je veľmi vyčerpávajúca. Našla som slobodu v obmedzení a stále si svojim spôsobom myslím, že to bol dar. Takže si užívajte neprítomnosť spoločenského tlaku a zmierte sa s tým, že jediné, čo vám môže utiecť je to, čo môžete robiť, nie to, čo nemôžete.

5. Mne šťastie často prihorí a zhorkne, ale budiž: Snažím sa neustále si pripomínať, že chcem byť šťastná. Tým pádom, keď som nešťastná, nemám tendenciu sa vo svojom nešťastí babrať a rozoberať ho, lebo moje nešťastie mi vadí. Analýza patrí do niektorých inštitúcií, ale nie do života. Treba rozmýšľať, ale život treba hlavne žiť. Identifikujem problém, východiská a jedno si vyberiem. Potom už len čakám a sledujem, či ma ďalší postup robí šťastnejšou alebo nie.

Kristína Lukašíková

1. Keď som bola malá s kamarátkou sme sa hrali rôzne hry, no najčastejšie to bola hra na doktorky, alebo na učiteľky. Bud' sme so stetoskopom počúvali tlkot nášho srdca, alebo sme písali kriedou na detskú tabuľu - raz som bola učiteľka ja a jej ako žiačke som „vysvetľovala“ učivo (zvyčajne ako sa správne hrať s domčekom pre bábiky) a potom som zas bola žiačkou ja. Ako som rástla tieto profesie sa so mnou tiahli až do konca GBASu, respektíve, kým som si nepodávala prihlášky na vysoké školy keď som si po dobrom zvážení povedala, že operácie ani vyšetrenia nebudú nič pre mňa a omnoho radšej budem „večne“ v škole.

A čo sa týka otázky prečo GBAS, je to jednoduché - život na tejto škole som mala veľmi rada a chcela som sa sem vrátiť a šťastnou náhodou sa mi to podarilo.

2. Noví žiaci, niektorí učitelia a aj niektoré predmety sa začali vyučovať po anglicky. Úprimne to však zatiaľ ešte neviem plne zhodnotiť, nakoľko aj momentálna pandemická situácia ovplyvňuje chod školy a aj rôznych aktivít, ktoré sú jej neodmysliteľnou súčasťou. Ale teší ma, že ak napriek tomu sa študenti snažia zapájať do mimoškolských podujatí a vymýšľať ako, aj keď z domáceho prostredia, ostať akoby na GBASe.

3. Nad týmto som musela dlho rozmýšľať a úprimne mi dlho nič nenapadlo, ale ak by som sa mala zamerať na profesijnú časť

svojho života, tak by som sa spýtala či to, ako som učenie poňala, vydržalo tých 5/10 rokov (takže v podstate by som sa spýtala ako to robiť lepšie/efektívnejšie). A ak sa mám zamerať na osobný život, tak to je na inú debatu (úsmev).

4. Udržať si čistú myseľ, ako najviac to ide. Snažiť sa nemyslieť, čo všetko je na figu, ale rozvíjať sa, či už to pre niekoho znamená doma cvičiť, ísť do prírody, štrikovať alebo sa učiť cudzie jazyky. Ja osobne mám rôzne koronové obdobia - v prvej vlne som sa snažila maľovať, cez leto spoznávať krásy Slovenska, teraz tvorím náušnice. Rada skúšam nové veci, tak uvidím, čo ďalšie si vymyslím. Takže určite odporúčam aj rozšíriť si obzory a najmä vymaniť sa z rutiny.

5. Pre mňa osobne je to tešiť sa z maličkostí a nerobiť si zo života veľmi ťažkú hlavu. Omnoho radšej sa smejem (vraj to pridáva

minúty do života, tak to skúšam) než sa stresujem. Keď sa má niečo stať, tak sa to stane, nech sa rozkrájate ako chcete. Takže si ráno dajte šálku kávy/čaju/čistej vody, pozrite sa z okna (Svieti slnko? Skvelé, nachytám si vitamín D. Sneží? Tiež fajn, aspoň sa bude dať na čom sánkovať. Prší? Aspoň mi kvety na záhrade nezvädnú. A podobne.) a robte čo vás baví a naplňa šťastnými. Samozrejme, povinnosti si treba plniť, ale život si treba užiť.

Všetkým zúčastneným ďakujem za rozhovor.

T. Košárek

DofE

Dofe je zaužívaná skratka pre „Duke of Edinburgh“ a spolu so slovenským ekvivalentom „Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu“ ponúka širokú škálu benefitov pre všetkých študentov. Pozostáva z troch oblastí: rozvoj talentu, šport, dobrovoľníctvo a z dobrodružnej expedície. Účastník si vyberie aktivitu, v ktorej chce na sebe pracovať a stanoví si cieľ podľa seba. Na konci každej úrovne na „dofáka“ čaká slávnostná ceremónia.

Rozhodli sme sa našich gbásakov - dofákov vyspovedať a podelili sa s nami aj o pár zážitkov.

Aká bola tvoja DofE expedícia?

Natália R.: „Úprimne, tejto časti som sa najviac obávala, keďže moje predchádzajúce skúsenosti so stanovaním boli veľmi biedne. Keď som konečne zbalila svoj obrovský ruksak, tak vážil minimálne 10 kg. S babami som sa navyše vôbec nepoznala, no to som hneď prvý večer v kempu prekonala. Spravili sme si kopolu fotiek, ale hlavne zážitkov, ako napríklad schovávanie odfúknutého stanu o tretej v noci, opekanie všetkého možného, čo sme mali alebo pozorovanie hviezd nad jazerom.“

Čo ti DofE dáva?

Sára H.: „Počas plnenia aktivity mi DofE dáva nakopnutie na to, aby som sa prekonala a namiesto „scrollovania“ na sociálnych sieťach, investovala čas do seba. Na konci, po splnení aktivity, mi dáva radosť a spokojnosť samej so sebou, ako vždy keď človek dosiahne niečo o čom si myslí, že nedokáže.“

Na čo sa najviac tešíš?

Gregor Ď.: „Samozrejme, že sa najviac teším na expedíciu s kamarátmi, ale popritom sa neviem dočkať, keď si po tom

Čoho si sa najviac bál?

Andrej Š.: „Mal som trošku stresy, čo sa týka samotného výberu aktivít. Veľmi sa mi páčilo DofE ako také a jeho myšlienka, keď však prišiel na rad samotný program, bol som trošku v rozpakoch. Dnes však viem, že som si vybral dobre; našiel som sa vo veciach, v ktorých som si nikdy nemyslel že sa nájdem a baviam sa, ktoré som nikdy nemyslel že by ma mohli baviť. Čo mi ale tiež napadá je ukončenie programu a záverečná expedícia. Nič z toho som totiž ešte nemal šancu vyskúšať, ale veľmi sa na to teším.”

Naša DofE komunita sa každým dňom rozrastá a záujem o DofE na našej škole rapídne stúpa. Určite teda neváhajte a pripojte sa k nám. Držíme palce a v prípade záujmu nás nájdete na našom instagrame [dofe@gbas](https://www.instagram.com/dofe@gbas)

Vaši ambasádori (Ada, Klára, Timo)

všetkom poviem, že som to dokázal. Že som dokázal spraviť niečo pre seba, tak aby som cez karanténu porazil svoju lenivosť.”

Prečo si sa rozhodla zapojiť?

Emma R.: „Tých dôvodov na zapojenie bolo niekoľko. Dosť má lákalo zažiť expedíciu a už sa mi aj pomalinky blíži. Taktiež viem, že sa mi to možno zídne pri prijímaní na VŠ a povedala som si proste, že prečo to neskúsiť a išla som do toho.”

Čo by si poradila budúcim účastníkom?

Silvia S.: „Určite si zvolte ciele, ktoré vás naozaj budú dlhodobo baviť a chcete sa im venovať. Ideálne také, ktoré vám dajú užitočné skúsenosti do života. A ešte by som poradila aby ste sa vôbec nebáli, že to nebudete stíhať, pretože sa to dá v pohode stíhať.”

EVERY DAY SHOULD BE EARTH DAY

We live in an era in which every day is dedicated to something. It is mostly for the sake of spreading awareness of some issue of concern and educating the public as well as celebrating achievements of humanity on a global scale. However, when it comes to the International Earth Day or even World Water Day I think we should pay attention to these topics more often, not limiting it only to one day per year. Doesn't matter whether there is a climate crisis or not, considering this is the only environment we have.

The first ever Earth Day was celebrated in April 1970. Since there was no regulatory mechanism to protect our environment, Senator of Wisconsin Gaylord Nelson decided to create Earth Day as a way to force this issue onto the national agenda. His initiative was followed by huge protests in different U.S. cities. This large extent of public concern forced politicians to realize the severity of the problem. Later in 1970 American Congress created a new federal agency (the U.S. Environmental Protection Agency) to take care of environmental issues.

There are many factors that make the planet habitable. Our planet, the Earth, has checked all the boxes for over billions of years and several mass extinctions. What makes it so special? Apart from

the just right distance from the Sun or its size being just enough for the atmosphere to not become thick or lost in space (in case a planet is too small its atmosphere escapes its gravity), scientists discovered many other special features. Another feature is of course the soup of chemical substances for life such as carbon, oxygen and water. Earth's outer surface is flexible. The plates are part of its thermostat. Their collisions end up in volcanic eruptions in which greenhouse gasses necessary for the atmosphere are released. Also, the collisions pull extra gas back down into Earth's depths. The crust can apparently break only thanks to the right temperature that was achieved by an intense meteorite shower that rained on our planet for its first 20-30 million years. And that is why we should protect the place that gives us food and shelter and everything

necessary for our survival. The current global situation might have given a false impression of a significant improvement when it comes to climate change. But there are catastrophes happening all around the world proving such an impression wrong. Of course I am not saying that for example carbon emissions didn't plummet or that animals didn't have the opportunity to prosper. I just want to make clear that we should not stop taking care because we were told how helpful the pandemic is. Especially because we don't know yet which impacts will remain and which will vanish in the recovery. *"Everybody just stayed at home. And emissions did go down, but they didn't go down that much, maybe 10 percent with that incredible shift in our lifestyles. It means that most of the damage is located in the guts of our systems and we need to reach in and rip out the coal and gas and oil and stick in the efficiency, conservation and sun and wind."* said climate activist Bill McKibben. The year with restricted tourism, cancelled flights and cruises appears to be a curse and a kind of a blessing at the same time. On one hand we could see that wildlife will flourish given the change. On the other hand many governments pay for conservation through fees associated with tourism. So, when the revenue dropped conservation budgets were cut. This resulted in increased poaching, illegal fishing and even more illicit logging in some areas. I am not going to write down all the

small everyday steps you can do to "save" the planet because you must have already heard them at least a dozen times, not mentioning how easy they can be found on the Internet. I believe spreading awareness instead of fear is the fundamental move. Raising awareness among others and inspiring to act towards protection is what we need. Simply appreciate the beauty of nature and bear the need for its preservation in your mind as an act of selflessness. Individuals may look like small fish in the huge pond of corporations and governments, but acting together and poking the bigger fish can hopefully shake things up.

ate the beauty of nature and bear the need for its preservation in your mind as an act of selflessness. Individuals may look like small

fish in the huge pond of corporations and governments, but acting together and poking the bigger fish can hopefully shake things up.

K. Hojová

GAP YEAR

Have we all thought about it? Deciding that university is not something we are currently interested in and instead simply living life for a year?

Taking a year off school sounds incredibly tempting to every single student, or at least to every student I have talked to. Simply taking a year off to travel, work or simply enjoy life instead of having to study periodically, attempting to cram all the knowledge the professors offered during their lectures so that you do not fail a test or an oral exam. The idea sounds very, very lovely.

Some people may say that this decision is a stupid one that will only set you back compared to your peers and/or lead you to dropping out of school completely, but is it though? Many of us certainly heard the "being set back" argument when other people heard that they were considering a five(!)-year-long school instead of the usual four. And looking back at that argument, I do agree that compared to my peers from primary school, most of which are either working or in university, I do feel like I'm slightly behind, however if I were to go back in time, I wouldn't change a thing. The experiences which that one extra year brought me are so

much better than being able to join the workforce one year in advance. So what's one extra year of enjoying life before plunging into the world of academia?

Why even stop at a year? Why not take two years off? Three? Does it even matter? From a financial point of view, it sort of does - after all, if you are over 26, you have to pay for studying. This may sound terrifying, having to pay for your studies, especially with american universities and their tens of thousands of dollars (per semester!), however if you were planning to study in Slovakia, the tuition per year really is usually somewhere below 1000€. Of course, it's not exactly free, but it's not abysmal either.

A gap year may be the best for younger students (that is not to say that older students shouldn't take one, rather that younger students have an extra year of their life anyway). University sounds like something you are meant to do, especially as a grammar school student in Slovakia, however it isn't simply parties and studying. You basically become an independent person when you come to university, especially if it's your first time being far away from home. By taking a year off, either to travel or to work, you take your mind off simply studying and get to think about yourself as an individual, not just as a student who is meant to keep studying whatever it is that they chose.

Talking about having to study a certain subject, a gap year is an ideal way to think about what department you would like to be a part of. For example, your whole life you dreamt of becoming a doctor, but suddenly a seed of doubt has been sown into your mind whether becoming a doctor is really something you would like to do. Instead of just submitting your application to your dream university and a few years down the line coming to regret that decision, you could take one year off and simply think about what it is you really want. You can do volunteer work similar to the area you were thinking of pursuing and that way you can either realise that this is indeed your calling, or it's not at all what you are interested in.

In case you didn't get into the university of your dreams, you can also simply take a gap year! Usually universities offer courses (or "year zero"s) to prepare you for the entrance exams. They aren't the cheapest things in the world, but it's your future at stake! Would you rather take a year off and learn a bunch of new things or attend a worse university? Obviously, the answers to these questions will vary from person to person - not everyone has a dream school, not everyone can wait one year to go to college. However, if you have the means to take a year off and are unsure whether going to university is the right thing to do, I say, as the by-next-year-hopefully-university-attending hypocrite that I am, take a gap year and see what life gives you.

T. Slyšková

The time spent home during the quarantine left some of us ravenous for a change, and that's one of the reasons why a group of Y3s decided to apply for LEAF Academy – an international boarding highschool in Bratislava. Was this decision planned or spontaneous? Did they decide to stay or leave? And can Timotej Oršula, Soňa Koniarová, Ema Križanová, Zaira Záremská, Kristína Eva Jánošíková and I change your current point of view on this eternal fight between these two best schools in Slovakia?

1. In one to two sentences, describe yourself and your current academic goals.

T: Currently, I see my future as a manager or an economist. I am considering universities in the Netherlands or Denmark, but I still may change my mind since I have two years

of highschool ahead of me.

S: As far as GBAS labels go, I think I am the rare case of an artistic overachieving debater, and my academic goals follow that very well.

E: I'm not quite sure what and where I want to study, but it will definitely have something to do with social or legal sphere.

Z: I don't know, I don't really like describing myself. If you know me you know me if you don't you still can. As far as academic goals go I plan on getting into the Vilnius University to study English Philology.

K: I am Kris, a constantly croissant-eating little blondie from III.B with extremely inconsistent hair length and style who is trying to prove to everyone that bachelors with "international" in them are employable.

M: I am a collection of various points of views available to everyone 24/7 who

aspires to become a happy humanitarian.

2. Why did you apply, and, in your view, what kinds of people is LEAF suitable for?

T: I applied since I wanted to have more opportunities to consider at the end of this year. LEAF and GBAS are completely different schools, not only because one is private (and more expensive) but also their approaches are divergent – not deficient in either case!

S: I applied because I initially saw it as a great opportunity for a new start in a new community with some of my best friends. However, as I dove deeper into my research, I found that LEAF is perfect for someone like me: A person who knows what they want to do in the future (and for whom lessons like physics or chemistry are more of an inconvenience), and can benefit from the individual approach of LEAF teachers. It is also perfect for entrepreneurs, not only hopeful business men and women but anyone who hopes to change the world with an idea, start an NGO or make a breakthrough in science.

E: To be honest, at first, I applied to LEAF just to prove myself that I can get in (because last year I did not even try to apply to foreign schools). Just later on I started thinking about the educational benefits of LEAF. I don't think this is the right question for me, because I'm not there yet, I don't really have an insight, however, from what I've heard, LEAF is a great choice for academically and

practically oriented people, and especially those who want to continue in their studies in the US. However one has to be willing to dedicate a lot of time to both studying and projects.

Z: I applied because I believed LEAF could help me in achieving my academic goals (newsflash I was wrong), since you cannot find such specific subjects as European History or Studio Art here at GBAS. I am not an expert but I would say LEAF is most suited for students who plan on applying to a US college and also students who are more inclined towards humanities.

K: It was the wide range of relevant subjects and AP courses that got me on board: and LEAF is a great option for those who want to study humanities and want to find out which specific field is the best for them.

M: The reason for my application was Timotej Oršula questioning my abilities to surprise him. That's why I was not serious at first, but after some extensive research I became 100% sure of my decision to leave GBAS. LEAF is a step out of one's comfort zone for their better academic future and a new start.

3. What's your favorite memory of GBAS?

T: The community at this school is the best thing that has ever come to my life, and I am thankful for knowing every one of my classmates, teachers, and graduates. Thus, it is hard to decide which one, but when we won the IPPF, when we got

together with my girlfriend, or when we celebrated the START of the school year after the first lockdown; these are the memories I will never forget.

S: I think yet again I'm going to be talking about the small things, because although I generally don't see GBAS as the most positive experience, I still have a few memories that warm my heart. Whether it's annoying Mr. Sadloň in maths class with my anti-Stem propaganda, "hanging out" with friends after school or just all the hellos and hugs in the halls when I pass someone I barely know that always brought a smile to my face. The list goes on.

E: I cannot choose one because I have so many.

Z: The fondest memories I have are those of the UK trip which was spectacular.

K: All those little moments: chatting at the hallways and exchanging tips on how not to fail any upcoming tests, never-ending queues in front of the buffet and finding a new friend every other minute.

M: Due to my love-hate relationship with this institution and its residents, I find myself happy especially when I notice someone standing out in ways of fashion, sociability, and especially their mindset.

4. Since all of us were accepted, are you going to leave or stay at GBAS, and why?

T: I am still not sure; it depends on fees and a lot of other stuff, but I am inclined to stay so far.

S: (Un?)fortunately I am going. I'm very

excited and I think what made me sold on the decision is the small things like getting overly excited about the APs that I picked out for myself. I know the quality will be great and the teachers will be nice but the main difference is the variety I was able to pick from and knowing I can focus on things like art and social sciences which isn't an option here.

E: I am not sure yet. See, because I feel both schools have their exclusive benefits. It is either the community at GBAS or the study opportunities in LEAF. Now I'll have to do the maths and consider the trade offs, and then I'll see.

Z: I decided to stay because my academic goals have changed over the past 7 months and I do not see the point of having to pay so much to spend 2 years in Bratislava.

K: To quote ABBA: "Money, money, money..." As for now, it all depends on

how generous my scholarship will be, but both LEAF and GBAS are amazing institutions worth being part of.

M: LEAF, and there are two major reasons behind this decision. First, in ways of comfort, academic preparedness and once-in-a-lifetime opportunities, LEAF stands out. Second, LEAF will probably not provide me with a loving GBAS community, but it will definitely help me with a much needed self-discovery.

5. Do you have any last words by which you would like to be remembered?

T: Take every chance life is providing you with – you will never regret it, and you will never choose wrong.

E: Just thinking about my last words is making me emotional. Even if I choose to leave, it's not like I won't talk to the people here, or will not come back from time to time. I don't think there is something like last words for me because I'm not done with GBAS and GBAS people yet.

S: Originally, I was going to do a dramatic "for my haters" speech but I have been showered with nothing but love and support these past few weeks from my friends, and so to those, just a simple thank you and no goodbyes, because this isn't an end but only a new beginning! God I sound so positive, this is what the lockdown does to you.

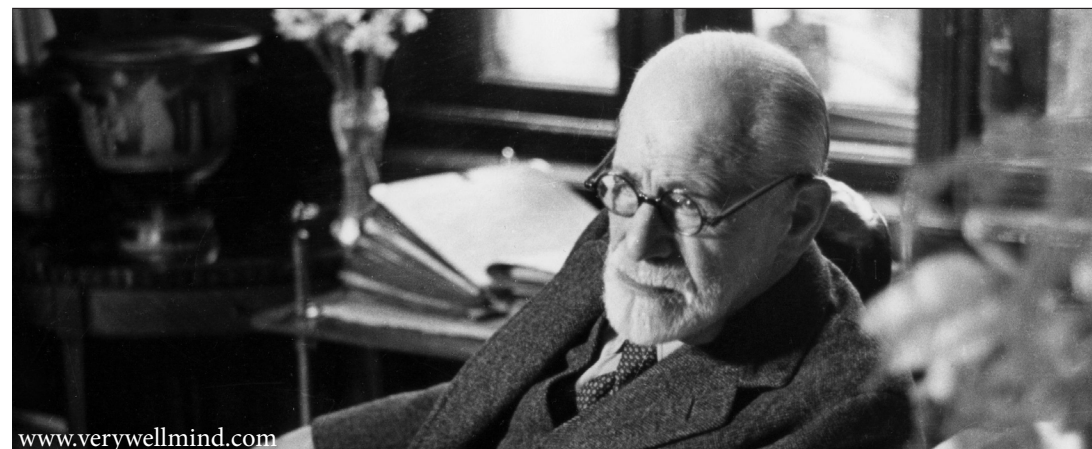
Z: Nah.

K: Before GBAS, I had straight A's, now I

am not even straight.

M: Do it for the hormones!

M. Valek

Have you ever heard of Freud? No? How is that even possible?

Sigmund Freud was an Austrian neurologist and the founder of psychoanalysis, which is a method of treating psychopathological conditions such as OCD, or anxiety. He is also closely related to the psychodynamic approach in psychology.

The psychodynamic approach is a series of assumptions that describes the unconscious forces that operate in our mind and behaviour. This approach is composed of three assumptions. The first being unconscious mind (activity), which is the key determinant of how we behave. The second one is a tripartite personality, consisting of the id, the ego and the superego. And the last one says that we possess drives that energise our minds to motivate behaviour as we develop through the psychosexual stages of development.

In more detail, the first assumption of the psychodynamic approach is Freud's belief that we have three parts to our mind – the id, the ego, and the superego, together called the tripartite personality. These three elements work together to create complex human behaviour. The id, is the personality construct that we are born with. It operates in the pleasure principle (money, food, sex), and it has no morals. A person with dominant id might be self-centred, unable to control their own desires, delinquent, and antisocial. The superego is our moral conscience. It appears around the age of five. The superego is the sense of morality, which is passed to us by our parents, and it operates according to the morality principle. An individual with dominant superego may be unable to experience any form of pleasurable gratification

without guilt, might suffer from OCD, anxiety or depression. The last part of our tripartite personality is the ego. The ego balances the demands of the real world against the instinctive drive of the id. It appears around the age of three, and operates according to the reality principle. The balancing act between the id, the ego and the superego creates the strength of each individual.

Freud believes that the conflict between the id, the ego and the superego in our unconsciousness has a big impact on our behaviour even though we are not aware of it. The unconscious is the inaccessible part of our mind – the tip of the iceberg – which contains our repressed thoughts, memories, feelings, biological drives and instincts. The only access to our unconscious is, according to Freud, through our dreams, Freudian slips – slips of the tongue, and other unintended impulsive behaviours. The conflict between the three parts of our personality are resolved through defence mechanisms. There are many different defence mechanisms we use on a daily basis without being aware of it. Overuse of these defence mechanisms may lead to a mental disorder.

The final part of Freud's theory is that of psychosexual stages. According to this theory, every child goes through a series of stages where the instinctive energy of the id looks for pleasure in different bodily areas. It's said that to be psychologically healthy, we must successfully complete each of the five

stages. The oral stage, lasting since birth to 18 months, is focused on the mouth, tasting and sucking. Fixation in this stage may lead to either being passive, needy, sensitive to rejection, or being hostile, verbally abusive and sarcastic. The stage between 18 months and 3 years of age is called anal. Defecation is the main source of pleasure, and the main activities revolve around retaining or expelling feces. Fixation leads to either being anally retentive – stubborn, enjoying being in control; or being anally expulsive – generous, disorganised. In another stage the child starts to notice gender differences. The phallic stage lasts until the age of 4 to 5, and it's the stage where the Oedipus complex, when a boy becomes unconsciously sexually attached to his mother and hostile towards his father, may lead to castration anxiety. The opposite of Oedipus complex is the Electra complex, which has the same principle but for a girl, and she may develop penis envy. The following stage is the latency stage, lasting till puberty, when the main focus is on same-sex friendships, and sexual urges are sublimated. The last stage is the genital stage. This stage happens if the earlier stages have been negotiated successfully, and it starts at puberty. The main focus is on the genitals, and the task is to develop healthy relationships.

E. Káľusová

3 prváčky o móde

Aj napriek tomu, že v škole sme za posledný rok boli iba pár týždňov, všetci sme isto narazili na nových prvákov plných energie a štýlu. Práve preto som sa opýtal tejto novej krvi na ich diverzný štýl, ktorý pre jedných predstavuje tabu a pre druhých inšpiračné vykúpenie. Čo teda nosia prváčky Terka, Kaja a Sofi a v čom nám môžu poradiť?

Ako by ste opísali svoj štýl obliekania sa?

T: Nemám najmenšie poňatie, ako by som mohla opísať svoj štýl. Nosím veci, ktoré ľúbim, v ktorých sa cítim dobre a ktoré vyjadrujú moju momentálnu náladu. V mojej skrini sa nájde všetko, aj keď som sa vždy snažila nájsť si nejaký jeden štýl, ktorým by som sa riadila. Nikdy mi to však nevydržalo, a tak to má asi byť. Pretože to som ja.

K: Pravdupovediac, nie som si vôbec istá. Mení sa to každý deň a do veľkej miery záleží na tom, ako sa v ten deň cítim. Nechcem ani len opisovať svoj štýl, keďže to by ma len limitovalo. Nosím všeličo, čo sa mi páči a nezáleží mi na presne vytýčených hraniciach štýlu, ako je napríklad dark-academy alebo soft-girl. **S:** Nevieť pomenovať presne jeden štýl, keďže ich mám viac – každý deň sa oblečiem tak, ako sa cítim. Niekedy vyzerám formálne a niekedy ako hippie...

Kde nakupujete a máte nejaké tipy týkajúce sa módy?

T: Kedysi som ako taká nevedomá ovečka chodila nakupovať do fast-fashion obchodov veľmi často, niekedy aj každý druhý víkend. Nie som na to hrdá, ale už to nezmením. Oblečenie, ktoré mi ostalo z môjho nákupného maniactva, stále mám a je hlúposť to vyhodiť a potom si kúpiť nové, len kvôli tomu, že to pochádza z reťazcov rýchlej módy. Tie veci stále nosím s láskou a dúfam, že mi vydržia čo najdlhšie. Najudržateľnejší šatník je predsa ten, ktorý už máte. No a keď ma predsa len prepadne silná chuť niečo nové si kúpiť, zamierim buď do sekáčov, alebo sa pohrabem v babkinej

skrini.

K: Najlepší obchod je sekáč! Alebo bazoš! V poslednej dobe som zistila, že mnoho bazárových predajcov si nevedomuje skutočnú cenu ponúkaného oblečenia, a práve preto som si objednala veľa kúskov oblečenia hlavne z takýchto bazárikov na instagrame. Ak však nemáte motiváciu nakupovať, urobte si prieskum cez staré a nové filmy, poprípade aj Pinterest.

S: Nakupujem hocikde, kde sa mi oblečenie páči, ale preferujem najviac sekáče a babkinu skriňu – pre mňa je úplným trezorom, keďže je plná veľkých retro košiel. Čo sa týka tipov, tak jednoznačne radím nesnažiť sa zapadnúť do nejakých trendov, ale nosiť oblečenie, v ktorom sa cítite pohodlne bez ohľadu na to, čo si o ňom niekto druhý myslí.

Čo pre teba symbolizuje móda? (Prečo sa zaujímate práve o módu? Je to len kvôli estetike alebo sa snažíte reprezentovať zmenu v myslení spoločnosti? Myslíte si, že móda je dôležitá?)

T: Móda je nádherný spôsob, ako ľudia môžu vyjadriť seba, svoje pocity, náladu, myšlienky, názory a vlastne čo len chcú. Už od malička mi záležalo na tom, čo mám oblečené a bez ružových pančúch a veľkého množstva sponiek by ste ma do škôlky nedostali. Milujem módu a baví ma. No keď som sa dozvedela, čo všetko za ňou stojí, bola som znechutená, smutná a začala som obmedzovať nakupovanie v obchodoch s rýchlou

módou, až som s tým prestala úplne.

K: Móda pre mňa znamená možnosť vyjadriť seba, svoje emócie, a teda prepája moje vonkajšie ja s mojím vnútorným ja. Ľudia však často jej hlavný cieľ nepochopia, keďže móda nemá škatulkovať ľudí v zmysle, že chlapec má nosiť voľné veci a dievča obťahnuté. Už niekoľkokrát sa mi stalo, že nad mojím voľným “chlapčenským” oblečením (prevažne starší) ľudia prevracali oči a nepriaznivo ho komentovali. Móda by nemala mať hranice, veď aj tak sa s každým storočím mení. Aký má teda zmysel znižovať sebavedomie chlapcovi v sukni, len kvôli tomu, že spoločnosti v dnešnom storočí sa to nepáči?

S: Móda pre mňa neznamena nič veľké

– práve naopak. Rada sa cítim dobre a to mi móda do veľkej miery na dennej báze umožňuje. Dokonca sa aj cítim lepšie než zvyčajne, keď sa oblečiem do niečoho veľmi pekného.

Je niečo, čím by ste chceli zakončiť tento rozhovor?

T: Prosím zväzme každý svoj nákup v reťazcoch rýchlej módy a popremýšľajme, či naozaj to oblečenie potrebujeme a či sa bez neho nezaobídeme. Na výrobu toho trička sa spotrebuje neuveriteľné množstvo vody a prejde si rukami mladých žien – šičiek, ktoré nedostávajú zaplatené ani tolko, aby to pokrylo náklady na základné ľudské potreby. Fabriky a prostredie, v ktorom je to tričko vyrobené, sú

neľudské a neetické, často sa aj stáva, že tam pracujú aj deti. Je toho oveľa viac a je to oveľa horšie, tak prečo by sme to dobrovoľne podporovali kúpou toho krásneho trička z výkladu?

K: Kamoši, obliekajte si čokoľvek, čo sa vám páči. Pri móde ani tak do veľkej miery nejde o oblečenie samotné, ale skôr o vašu sebadôveru a presvedčenie, ktoré vám oblečenie prináša. Ak sa vám osobne páči aj ten najškarredší pradedkov roztrhaný sveter, tak ho viete tak dobre vynosiť, ak si veríte, že na to máte.

S: Budte sami sebou a ak vás móda baví, tak sa nenechajte nikým zastaviť.

M. Valek

VLASY, VLASY, VLASY... A AKO SA O NE SPRÁVNE STARAŤ

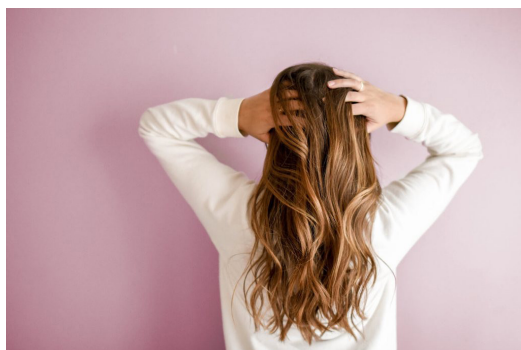
Väčšina ľudí okolo nás má vlasy, či už krátke, dlhé, kučeravé, prefarbené, iní takmer žiadne... no ako sa správne o ne starať? Žijeme s nimi každý deň, ale občas sa zdá, že si aj tak žijú svoj vlastný život. Čo ak po celý ten čas namiesto sťažovania sa na ich nepoddajnosť stačilo zmeniť pár malých krokov v našej hair-care rutine? Predstavím vám pár tipov, ako na vlasy.

Česanie

Vedeli ste, že aj takú základnú vec ako česanie nie vždy robíme správne? Vlasy treba česať **najprv od končekov a postupne hore ku koreniam**, aj keď to môže niekomu pripadať zvláštne. Neprečesávajme ich vcelku, ale po malých kúskoch. A až následne môžeme vlasy dôkladne prečesať po celej dĺžke. No ak začneme odhora dole, ako je mnoho z nás zvyknutých, často to vedie k bolestivému zamotávaní, ktoré len spôsobuje zbytočné škody. Mokrú vlasy by sme nemali česať vôbec (alebo len veľmi opatrne s hrebeňom so širokými zubami). A pozor: **aj krátke vlasy treba česať!**

Hrebeň, kefa

Nie je hrebeň ako hrebeň. Hrebene sú vhodné najmä pre krátke vlasy, na tupírovanie a úpravu účesu. Na rozčesávanie dlhých vlasov sú vhodnejšie kefy. **Najlepšie je používať kefy z prírodných štetín a prírodných materiálov** - tie neprírodné často spôsobujú elektrizovanie vlasov a

dráždia pokožku. Vyhýbajte sa umelým hrebeňom a kefám s kovovými štetinami. Redšie hrebene a kefy sú vhodné pre husté alebo kučeravé vlasy. Gulaté kefy dodávajú vlasom objem, nie sú vhodné na rozčesávanie. Krátke vlasy potrebujú takisto česať, najlepšie hrebeňom len s niekoľkými zubkami. **Kefu aj hrebeň je potrebné pravidelne čistiť** (áno, aj vodou a mydlom/šampónom).

Umývanie

Odborníci odporúčajú umývať si vlasy **raz za dva alebo tri dni**. Umývanie každý jeden deň vlasy oslabuje, urýchľuje štiepenie končekov a pretože príliš častým umývaním sa vysušuje aj pokožka hlavy, to má za následok rýchlejšie

mastenie. Ak ale naozaj máme potrebu umývať si vlasy každý deň, používajte šetrné šampóny na denné použitie, ktoré majú nižšie pH. Opláchnutie vlasov vždy venujte veľkú pozornosť a vymyte dôkladne všetky zvyšky šampónu. Po umytí svoje vlasy zabaľte do uteráka, no zabudnite na drhnutie alebo šúchanie, to je hotová nočná mora pre vaše vlasy.

Šampón

Vybrať vhodný šampón nie je práve jednoduché, no nedosiahneme to ničím iným ako skúšaním. **Nie vždy sú najlepšie tie šampóny, ktoré ukazujú v reklamách, alebo tie, čo vám odporučil kamarát.** Vyberte si to, čo naozaj potrebujete podľa typu vašich vlasov. Sú farbené? Kučeravé? Rýchlo sa mastiace? Suché? Tiež sa zamerajte na účinok, ktorý chcete dosiahnuť. Regenerácia, hydratácia, lesk? Korienky vlasov sú najkritickejšou oblasťou, keďže masť sa drží práve tam, a preto **treba šampón nanášať najmä na pokožku hlavy**. Nie na končeky. Tie sú zvyčajne suchšie a ich umytie šampónom spôsobí, že vyzerajú ešte dehydratovanejšie. Najlepším spôsobom, ako si umyť vlasy, je jemná masáž korenkov bruškami prstov, nikdy však nie nechtami a násilným drhnutím.

Kondicionér

Nezanedbávajte kondicionér. A to platí aj pre mužov. Mal by sa použiť **po každom umytí šampónom**, a to nielen kvôli ľahšiemu rozčesávaniu. Kondicionér významne prispieva k zvyšovaniu kvality

vlasov tým, že ich vyživuje. Avšak mali by sme ho nanášať len **od polovice vlasov dole a na končeky**. Nie na celú hlavu, aby sme predišli zbytočnému masteniu pokožky. Nanesením kondicionéra na pokožku hlavy sa môžu upchať vlasové folikuly, spomaliť rast vlasov a zvýšiť produkciu oleja.

Mokrú vlasy

Zapamätajte si, že **mokrú vlasy sú veľmi krehké a náchylné na poškodenie** (asi ako taký človek po rozchode), a preto **nikdy nechodíme s mokrymi vlasmi do postele**. Ak máme tento zlozvyk, treba sa ho čo najskôr zbaviť, lebo vlasy sa pri trení o vankúš štiepia, oslabujú a dokonca časom začnú rýchlejšie vypadávať. Vlhký vankúš je takisto vhodné prostredie pre tvorbu baktérií. Mokrú vlasy **určite nedrháme agresívne uterákom**, lebo tie nám to potom vrátia vo forme polámaných a

rozštiepených pramienkov, po čom isto nikto netuži.

Fén

Fénovanie príliš horúcim vzduchom nie je dobré pre vlasy, aj keď sa nám taký horúci vzduch môže zdať príjemný. Ak chcete, aby povrch vlasov ostal hladký a prirodzene lesklý, **vždy smerujte hlavicu fénu dole po smere rastu** vlasov. Po fénovaní sa odporúča dopriať vlasom tzv. "studený šok" – prefúkať vlasy prúdom studeného vzduchu. Tiež nikdy nefénujte vlasy mokré do takej miery, že z nich ešte kvapká voda.

Kulma, žehlička na vlasy

Vlasy by sa určite nemali kulmovať každý deň, keďže vysoké teploty majú naozaj ničivý účinok. Mieru poškodenia síce znížite používaním ochranných sprejov pred kulmovaním alebo žehlením, ale tie aj tak nikdy neochránia vlasy na 100%. Kulmujte si ich **maximálne dvakrát do týždňa a nikdy nie mokré**. No krásne vlny dokážete vykúzliť aj bez použitia tepla a je na to veľa rôznych trikov, napríklad použitím ponožiek či siloniek, novín, županového opasku.. na internete sa dá nájsť mnoho kreatívnych alternatív.

Gumičky

Áno, príliš pevné stiahnutie gumičkami na celý deň vlasom škodí. Lepšie je používať látkové gumičky, alebo tzv. scrunchies, ktoré nestiahnu vlasy úplne napevno, sú oveľa šetrnejšie a ešte aj

štýlové. Ale aj napriek tomu by sme mali nechať vlasom voľnosť a nosiť ich aj rozpustené, lebo rovnako ako my zvykneme oddychovať, tento relax potrebujú aj vlasy. Striedanie účesov je prospešné.

Domáca starostlivosť

Med, vajíčka, banán, olivový olej, pivo alebo citrón, to sú časom overené prísady, ktorých pozitívne účinky na vlasy poznali už naše staré mamy. Možností a kombinácií domácich receptov pre krajšie vlasy je naozaj mnoho. Ak sa rozhodnete využiť silu prírody a vyskúšať odvary z bylín, vašim vlasom to môže len prospieť. Odvarom zo žihľavy či lopúcha si vlasy oplachujte, aby ste zabránili ich nadmernému vypadávaniu. Kamilkový odvar je na svetlé vlasy, ak chcete zvýšiť ich lesk. Šalvia lekárska zase reguluje tvorbu tukových žliaz na pokožke hlavy a posilňuje vlasové koreňky.

Strava

A na záver, samozrejme, ako mnoho iných vecí aj vzhľad našich vlasov je do istej miery ovplyvnený tým, čo jeme. Takže na vine nie je vždy len šampón.

Mýtus alebo fakt?

Čím viac česania, tým zdravšie vlasy –

Mýtus

Zastrihávanie vlasov zrýchľuje ich rast –

Takisto mýtus

Š. Mičková

Recenzia na GBAS

Tak ako Zem má svoju gravitačnú príťažlivosť, tak aj GBAS má určitý druh sily, ktorou priťahuje rok čo rok ľudí, ktorí na ňom vytvárajú priateľskú, miestami až rodinnú atmosféru. Za týchto 5 rokov som zažila odchody a príchody niekoľkých ročníkov ako aj učiteľov, čo ma v tomto názore len utvrdilo. Vlaky vždy meškajú vtedy, keď to najmenej potrebujete, obed v školskej jedálni nemusí chutiť podľa vašich očakávaní, ale to, že na GBAS-e nájdete vždy niekoho, kto vám pomôže, môžeme považovať za istotu. A tu vyvstáva

otázka: „Sú ľudia to jediné, čo robí GBAS jedinečným?“ Na túto otázku si všetci asi najlepšie odpovieme sami.

Jedinečnou sa môže na prvý pohľad zdať aj oranžovo-žltá budova s týčiacou sa vežičkou. Jedinečným môže byť aj okolie budovy a všetkými milovaný Gras zdobený okrem iného aj altánkom. Koniec koncov, jedinečnou môže byť aj samotná obec Sučany v turčianskom údolí. Je to veru miesto s rozličnými možnosťami.

Zvukovú stránku celého zážitku, okrem nekonečných poučiek či debát, zodpovedaných aj nezodpovedaných otázok, kriku, plaču a smiechu rozliehajúceho sa chodbami, dopĺňa napríklad aj zvuk kosačky pod rukami pána Gombárskeho. Ďalší zvuk, ktorý sa mi vynorí v pamäti, je vrzganie podláh. Áno, tie krásne, zachované stromčekové parkety vedia prehovoriť aj do toho najväčšieho ticha. No a v neposlednom rade nesmiem zabudnúť na hudbu sprijemňujúcu veľké prestávky, za čo vďačíme členom rozhlasovej rady. Navyše sa snažia vyhovieť každému, takže im človek nemôže mať nič za zlé.

Čo sa vône týka, najvýraznejšou bola asi vždy vôňa kávy (či už tej donesenej z

domu, alebo tej podpultovej). Stretnutia pri kanviaciach s usadeným vodným kameňom aj napriek neustálej snahe ŽŠR a žiaci kľučkujúci v dave ľudí snažiac sa nevyliat obsah svojej šálky boli istým highlightom všedných dní. Skromne tipujem, že druhou najčastejšie zalievanou komoditou nie je čaj, ale skôr vifonka.

Priznajme si, všetky tie ťažké dni a roky prežívame z veľkej časti aj vďaka bufetu s lahodami, ako čokoládový croissant alebo bageta. A samozrejme aj vďaka milej pani bufetárke. Kam sa vôbec hrabe nejaký automat na jednotke? Len preto, že sa nachádza o poschodie vyššie si snáď nemyslí, že je o to dôležitejší. Niekedy je proste len bližšie alebo je pri ňom menší rad.

Spájali nás aj dotyky, ktoré by sa dali nazvať skôr nechcenými zrážkami alebo miernym potisnutím hore schodami, keď sme sa tam ráno ocitli všetci naraz smerujúc na svoje hodiny. Najskôr sa mi nechcelo veriť, že prváci pôsobia na chodbách natolko stratene, až tam často zavádzajú. Čím staršia som však bola, tým viac som si to všimla. Ale hlavu hore, všetci sme raz začínali a chápeme, že zorientovať sa v spleti chodieb, poschodí a tried vie byť podobné orientovaniu sa v bludisku. Možno by pri nástupe na GBAS mali rozdávať aj plán budovy.

Tak ako nič nie je dokonalé, tak ani nič nie je jednoduché. Štúdium má svoje vzostupy a pády, ťažké chvíle občas prevyšujú tie ľahké. Pochmúrnosti ale občas ľahko pomôže zahnať spánok v relax zóne či slnečné chvíle na Grase. Ešteže má budova školy toľko zaujímavých zákutí.

Komunitného ducha v sebe nenosí len štúdium samo o sebe, ale do veľkej miery ho dotvárajú akcie, ktoré sa vynasli aj v tejto pandemickej situácii. Nezáleží na tom, či sú to akcie organizované školou, alebo idú mimo nej, vždy je na nich vidieť, ako sa tam dobre zabávajú súčasní študenti po boku absolventov.

Dúfam, že každý si nájde svoje miesto, svoju obľúbenú šatňu, svoju chvíľku, svojich ľudí. A svojho Ducha GBAS-u. Moje štúdium na GBAS-e sa už pomaly ale isto chýli ku koncu, takže istá sentimentálnosť bola nevyhnutná.

K. Hojová

HODŽOVO FÓRUM

V dňoch 21.5 a 22.5. sa naša škola podujala zorganizovať už 7. ročník celoslovenského začiatocnickeho debatného turnaja Hodžovo fórum. Zúčastnili sa debatéri zo Sučian, Bratislavy, Žiliny, Martina, Humenného, Košíc, skrátka z celého Slovenska. Za veľmi efektívnej spolupráce medzi vedením školy, budúcim vedením debatného klubu a vďaka pomoci od SDA, dobrovoľníkov/ dobrovoľníčok, rozhodcov/rozhodkýň a sponzorov kníhkupectva Martinus a vydavateľstva Absynt sa podarilo nielen zorganizovať Hodžovo fórum s najvyššou účasťou v histórii, ale taktiež turnaj, ktorý dal debatérom a debatérkam extrémne výnimočné zážitky. Preto sme oslovili 3 najlepších rečníkov turnaja, aby

odpovedali na otázky:

1. V čom je podľa teba Hodžovo fórum výnimočnejšie ako iné debatné turnaje?
2. Tézou bolo, že "Rodičia by mali pri výchove detí uplatňovať tiger-parenting". Ako ty vnímaš tento spôsob výchovy, respektíve zmenil sa tvoj názor?
3. Je to už pár týždňov, čo sa turnaj odohral; ako spiatocne vnímaš komunitu ľudí, ktorá sa na Hodžovom fóre zišla? Ako prebiehala komunikácia počas debát, ako ochotní boli starší debatéri/ rozhodcovia s vyhodnocovaním vašich debát?
4. Hodžovo fórum je turnaj určený pre začiatocníkov; vidíš v tomto skôr výhodu alebo nevýhodu pre kvalitu turnaja?

Martina Wiesnerová, Bilingválne gymnázium Milana Hodžu:

1. Asi to, že to organizovali Sučany. Bol taký dobrý pocit byť akoby na domácej pôde a poznať organizátorov. Cítila som sa určite uvoľnenejšie ako na iných turnajoch.

2. Môj názor sa počas celého turnaja nezmenil. Už od začiatku som tigrie rodičovstvo vnímala ako niečo, čo by sa podľa mňa nemalo uplatňovať. Síce sme na tom vedeli nájsť nejaké pozitíva, no aj tak si myslím, že to nestojí za všetky tie negatíva, čo to prináša. Sú určite aj lepšie alternatívy, ktoré prinesú dieťaťu podobné benefity a zároveň nemajú tie negatíva tiger-parentingu.

3. Myslím si, že ľudia na turnaji boli úplne super. Či už debatéri, rozhodcovia, alebo organizátori, so všetkými sa dalo normálne komunikovať. Po debate sme sa často celé tímy stretávali v iných miestnostiach na zoome a len tak sme sa rozprávali. Rozhodcovia boli veľmi milí a ochotní nám dať aj osobný feedback a odpovedať na naše otázky. Teda s týmto som nemala žiadny problém a vnímam to veľmi pozitívne. Keby sme však boli prezenčne, mohlo to byť oveľa lepšie, aj čo sa týka socializácie.

4. Určite výhoda. Podľa mňa je veľa začiatočníckych debatérov, ktorí si netrúfajú na ligu a radšej by si zadebatovali len takto, kde sme boli všetci začiatočníci. Náš tím už síce debatoval proti niekoľkým

pokročilým tímom, neprišlo mi, že by turnaj bol pre nás jednoduchý a napriek tomu, že tam všetci debatovali len necelý rok, tak tie debaty boli podľa mňa dosť na úrovni.

Kubo Horeháj, Gymnázium Varšavská cesta:

1. Keďže to bol môj prvý turnaj so stredoškolským formátom, mohol som si ho vyskúšať rok 'dopredu'. Taktiež som debatoval proti súperom omnoho lepším ako ja, vďaka čomu som získal úplne iný pohľad na debatovanie.

2. Môj názor sa ani po dvojnásobnom debatovaní za súhlasnú stranu nezmenil. Či už kvôli štatistikám, na ktoré som počas hľadania informácií o téze narazil, alebo kvôli mojim hodnotám a presvedčeniam - som výrazne proti.

3. Hodžovo fórum mi ukázalo, aká priateľská a zaujímavá komunita debatérov naozaj je. Prijemne ma totiž prekvapila prívetivosť debatérov a ochota rozhodcov.

4. Za mňa je to obrovská výhoda, keďže nie sú veľké rozdiely v skúsenosti debatérov a kvalitný feedback rozhodcov posunie začiatočníkov asi najviac.

Alica Cimráková, Bilingválne gymnázium Milana Hodžu:

1. Debaty môžu byť veľmi zaujímavé, ale aj tak sa mi na všetkých turnajoch najviac páči tá komunita ľudí. No a pri tomto

turnaji to nebolo výnimkou. Boli tam skvelí ľudia a výnimočnejšie mi to prišlo hlavne v tom, že tam bola menej formálna nálada.

2. Pri tejto téze som mala od začiatku pocit, že je naklonená na nesúhlas. No po tom, ako sme si robili research a case a neskôr aj po debatách sa mi to dosť vyrovnalo. Stále sa prikláňam k nesúhlasnej strane, lebo tiger-parenting sa mi zdá nadmerne prísne a obmedzujúce. No okrem negatív sa tam dá určite nájsť aj veľa pozitív.

3. Toto vnímam veľmi pozitívne na všetkých turnajoch. Som veľmi šťastná z toho, že ja sama mám skvelý tím a že aj starší debatéri z nášho klubu sú vždy ochotní nám pomôcť a navzájom sa podporujeme. Komunita na Hodžovom fóre bola super, stretla som tam bývalých spolužiakov a kamarátov, ktorých som dlho nevidela. Komunikácia mi vyhovovala a podľa mňa bol ten zoom veľmi dobre vymyslený. Veľká väčšina rozhodcov bola ako vždy veľmi ochotná a ich rozhodnutia nám dobre vysvetlili.

4. Nepovedala by som, že je to úplne nevýhoda, ale musím uznať, že pri debatách so staršími a skúsenejšími debatérmi sa viac naučíme a vie nás to viac posunúť. Ale jednoznačne si nemyslím, že by to uberalo na kvalite turnaja. Myslím si, že všetky začiatočnícke tímy majú dobrý pocit, keď majú možnosť debatovať s tímami na ich úrovni.

T. Oršula

Online UK trip

Podčas niekoľkých týždňov GBAS Radio organizovalo Online UK trip, na ktorý by za normálnych okolností šli naši tretiaci. Tento rok nebol obmedzený miestami a ani zameraniami. Snažili sme sa vyhovieť každému, a preto sme si pripravili viacero prednášok. Dokopy boli naplánované štyri, a to z oblastí medicíny, biochémie, humanitných vied a IT. Pre malý záujem o IT prednášku sa však uskutočnili len tri. Každá prednáška prebiehala v sprievode našich absolventov, ktorí nám bližšie predstavili ich štúdium a porozprávali niečo o tom, čo ich pobyt v cudzine obnáša. O medicíne nám 24.3. bližšie povedala naša absolventka Alexandra Danková, ktorá momentálne študuje na University of Edinburgh. Biochémia sa konala o týždeň neskôr, počas ktorej sme mali príležitosť sa porozprávať s Kikou a Simou, ktoré spoločne vedú instagramový profil "Dve baby aj o vede". A nakoniec, 7.4. ste si mohli vypočuť Martina Repku, Michaelu Knoškovú a Michala Patiho hovoriť o štúdiu humanitných predmetov. Miška a Miško študujú na King's College London a Maťo navštevuje UCL. Týmto by sme chceli poďakovať každému účastníkovi, hosťom a koniec koncov aj organizátorom.

M. Balajková

Školská firma Jackpot

Príbeh našej firmy sa začal v septembri, kedy sme sa my, tretiaci, mali možnosť prihlásiť na dobrovoľný predmet aplikovaná ekonómia. 18 členná skupinka sa stretla s rovnakým cieľom, skúsiť si podnikanie na vlastnú päsť. Ešte sme nemali vymyslené ani meno firmy a už sme boli všetci doma zavretí, učitelia sa online. Aj napriek tomu, že nám to sťažilo situáciu, či už v komunikácii, alebo v realizácii projektov, ktoré sme chceli uskutočniť, nenechali sme sa odradiť.

Zamerali sme sa na projekty, ktoré boli realizovateľné aj v tejto situácii a vedeli by Gbasákovi trochu pripomenúť, že firma stále žije. Preto sme si ako hlavný cieľ stanovili GBAS merch, ktorý okrem už zaužívaných tričiek a mikín obsahoval aj rúška a plátenky. Niečo, čo žiadna iná tretiačka firma nezažila (a veríme, že ani nezažije), bolo popasovanie sa so súčasnou situáciou a ako dodať ľuďom tovar, i keď nie sú v škole. Preto sme zákazníkom, ktorí si objednali rúška, dali na výber, či by si priali, aby im boli doručené domov, vyzdvihli si ich od niekoho z firmy v rámci okresu, alebo počkajú, dokým sa nevrátíme do škôl. Týmto sa nám podarilo pokryť väčšinu našich zákazníkov a dodať GBAS rúška prakticky na celé Slovensko. Veľmi nám pri tom pomohol duch Gbasu, kedy ľudia

boli ochotní si prísť rúško vyzdvihnúť na miesto stretnutia alebo na poštu, čo by za normálnych okolností nemuseli.

Najnovšie sme sa pustili do predaja mikín. Priniesli sme iný systém ako bol doteraz. Rozhodli sme sa spraviť dva typy mikín s dvoma rôznymi dizajnami. Hoci motivácia niektorých členov vo firme klesá, ja a viceprezidenti sa snažíme namotivovať ostatných a robiť všetko, čo je v našich silách. Veľmi pekne ďakujem za vytrvalosť a spoluprácu viceprezidentom, ktorí robia úžasnú prácu, a aj členom firmy, ktorí sa aktívne zapájajú.

Dúfame, že po návrate do školy nám pandemická situácia dovolí uskutočniť aj akcie, ako napríklad Majáles alebo letné kino a my si splníme všetky organizačné plány, ktoré sme mali, keď sme na APE išli. A ak nie, vieme, že už teraz to spravilo obrovskú radosť veľkému množstvu Gbasákov a nám dalo životnú skúsenosť. Držte nám palce a veríme, že sa vidíme pri najbližšej Jackpot akcii; najlepšie už naživo.

T. Veselá
Prezidentka firmy Jackpot

The Father of Europe

The course of European history was at stake. Muslim invaders had conquered Hispania (present-day Spain and Portugal) and were advancing through France. It was 732 when Charles “the Hammer” crushed Muslim invaders at the battle of Tours. His son Pepin “the Short” will become the first Frankish king from the Carolingian dynasty and his grandson will become the greatest one. His name is Charlemagne which means Charles “the Great”.

When Pepin died, the Frankish realm was divided between his two sons, Charles and Carloman. It was of equal size, but the older Charles inherited a much more dispersed territory, which created Carloman’s western and northern border and was much harder to defend. Disputes between the two brothers erupted. When the rebellion emerged in Aquitaine, present-day southern France, which was divided between the two brothers, Carloman refused to aid Charles, hoping to see him lose. However, his older brother was able to win and strengthen his position. Since then, it was a straight downfall for Carloman. Charles was able to encircle his younger brother with allies from all sides. The unexpected end came when Carloman died and Charles inherited his part of the kingdom.

With internal conflicts solved, Charlemagne was able to focus his attention to external matters. His realm had problems with the Saxon raiders from the north east. Saxons were nordic pagans living in northern Germany.

Their subjugation was attractive for Charlemagne, because he would stop the raids and he would spread Christianity there. Since his father’s times a Frankish king was a protector of the Holy See and this would bring him a lot of prestige. So the war began, the bloody conflict which lasted 30 years. It wasn’t as easy as it had seemed to subjugate those pagans. There were many rebellions, many dead and many wars until the Saxons finally converted and accepted their Frankish ruler.

During the war in Saxony, Charles also fulfilled his role as the Pope’s protector and attacked Rome’s enemy, the Italian kingdom of Longobards. He repeated Hannibal’s stunt and crossed the Alps. He was able to quickly achieve victory and occupy Pavia, the Longobard capital. Then he was able to expand the Frankish rule over northern Italy and strengthen the Pope’s position in the region, which gave him the reputation of a successful warrior king and a devoted Rome’s protector. Later, his conquests included Bavaria, the Avars (rulers of the present-day Slovakia and Hungary) and northern Spain, which was important to strengthen the frontier against the Muslim-ruled Spain.

And then it happened, the best christmas gift ever recorded. It was Christmas day 800. The Pope decided to crown Charlemagne as Roman emperor, 324 years after the Western Roman Empire collapsed. It was in St. Peter Basilica, where Charlemagne came to pray, unaware of the pope’s intention. He was so furious that the pope showed

his supremacy over him with this act that he refused to go to church that day. However, he saw the opportunity laying in the title and took it. For both the pope and Charles it wasn’t just a symbol, it was a political act to balance the weight with the Byzantine Empire.

The wars were not Charlemagne’s only achievement. The title “Pater Europae” or the Father of Europe didn’t come from his battle achievements, it came from his support of monasteries in France, Germany and other Frankish-ruled territories. Monasteries, which archived history, fostered ideas and educated scholars. His reforms influenced various areas from education to military to economy. Under his rule, Europe embraced the Carolingian renaissance, which directed its future for centuries to come.

He was a truly outstanding character in history, inspiring leaders from Frederick Barbarossa to Napoleon in their plans to improve and unite Europe. His achievements are countless, leaving remarkable marks on history.

J. Svýba

IPPF

Slovak National Team Students Crowned Champion of International Public Policy Forum Debate Contest

Students Earn \$10,000 Grand Prize from Brewer Foundation

The IPPF is a one-of-a-kind academic collaboration between a law firm's charitable foundation and a major university. Founded in 2001 by the Brewer Foundation, and now jointly administered by NYU, the IPPF is the only competition that gives high school students around the world the opportunity to engage in written and oral debates on issues of public policy.

The IPPF Finals took place virtually in 2021 for the first time in the competition's history due to the COVID-19 pandemic, to ensure the safety and well-being of IPPF competitors.

The teams that competed at the IPPF Finals on May 1 were the final "Elite Eight" teams to emerge from a field of 180 teams, representing high schools in 19 countries and 25 U.S. states. The teams debated the topic: "*Resolved: The benefits of artificial intelligence outweigh the harms.*"

As the new IPPF World Champion, the Slovak National Team receives a \$10,000 grand prize – \$5,000 for the school's debate program and \$5,000 in individual scholarships. The team was coached by Timofej Kožuchov and Samuel Nvota, and the team members were Martin Janco, Soňa Koniarová, Ema Križanová, Anfisa Kryvtsun, Natália Michalcová, Tereza Okálová, Ina Opartyová, Timotej

Oršula, and Mário Valek.

"Despite the challenges presented by the pandemic, these students participated in the IPPF and prevailed – attaining the title of IPPF World Champion," said William A. Brewer III, partner at Brewer, Attorneys & Counselors and founder of the IPPF. "They impressed the judges with their research, writing and advocacy skills as they dealt with the issue of artificial intelligence. We are proud to celebrate the Slovak National Team and the thousands of students who took part in the IPPF's 20th annual competition."

In the virtual finals, the Slovak National Team advanced over Peak to Peak Charter School from Lafayette, Colorado, in the quarterfinal round and Potomac Oak from Rockville, Maryland, in the semifinal round, before facing Montgomery Blair High School from Silver Spring, Maryland, in the IPPF Finals.

The runner-up team, Montgomery Blair High School of Silver Spring, Maryland, receives a \$3,500 prize. Coached by Leigh Tinsley, the team members were Jonathan Wen, Alex Jiang, and Shariar Vaez-Ghaemi.

The top eight teams competing in the IPPF Finals represented schools in five U.S. states, Slovakia and Mongolia.

The IPPF Finals gave students the opportunity to participate in oral debates

in front of some of the world's foremost experts in debate, business, law and politics. The final debate was judged virtually by a panel comprised of NYU President Emeritus Dr. John Sexton, Notre Dame High School Director of Debate Christina Phillips, and Julian Michael, a Ph.D. candidate at the University of Washington who conducts artificial intelligence research.

The 2020-21 competition began in October 2020, as teams submitted qualifying round essays on the topic. Judges selected the "Round of 64" teams, who then participated in a single-elimination, written debate contest –volleying essays back and forth via e-mail. From November to March, the field was narrowed from 64 teams to 32, then 16, and finally to the eight teams that competed in oral debates at the IPPF Finals virtually.

The semifinalist teams — The Hockaday School from Dallas, Texas, and Potomac Oak from Rockville, Maryland — each win \$1,500.

The quarterfinalists were Hobby School of Ulaanbaatar from Ulaanbaatar, Mongolia; Ivy Bridge Academy from Johns Creek, Georgia; Peak to Peak Charter School from Lafayette, Colorado; and Troy High School from Troy, Michigan. Each of these teams win \$750.

IPPF organisers

Film Industry

Is Netflix trying to beat Legacy Hollywood at its own game?

Hollywood is scared and understandably so. The insatiable hunger of streaming has devoured more and more resources over the last decade like a massive black hole, leaving the film industry feeling as if it is trapped on an ever shrinking island. First it was the gradual quiet migration of talent away from the major studios. Writers, directors and star actors toeing the potentially greener pastures. Then it was awards recognition by means of Oscars and Golden Globe nominations. Finally, the flow of consumer currency began to change the tide of the battle and the pandemic just put an exclamation point on streaming's invasion of cinema.

Yet the great equalizer that traditional Hollywood has always held over streaming is blockbuster franchises. The film industry in the last 15 years is built on repetitive cash flow – sequels milked from big budget tentpole productions. Much like live event programming such as the NHL is the last glimmer of hope for broadcast networks against the swarms of streaming, blockbuster franchises hold steady as the pillars of theatrical moviegoing. It's why Godzilla vs. Kong can break pandemic box office records while simultaneously being

available on HBO Max. Audiences yearn for the communal blockbuster big screen experience.

It's precisely why the streaming service spent \$450 million-plus to secure the rights to Rian Johnson's two Knives Out

sequels. Was it an overpay? Absolutely. But does it also provide Netflix with a proven piece of successful IP (intellectual property) and a movie star its algorithm knows is popular with Netflix users? You bet.

Multi-level franchising is Netflix's core strategy these days. The company loves to get in bed with big names—both talent and IP—and then milk it until the audience is outright sick of it. Zack Snyder's zombie heist film *Army of the Dead* arrives on the service May 21. *Army of Thieves*, a live-action prequel, has already wrapped production and should hit the platform later this year. *Army of the Dead: Lost Vegas*, an

animated prequel series, is currently in development. All of that and the first installment hasn't even hit its release date yet. Netflix does what they know is going to bring the bag, so to speak, and Zack Snyder is currently a desired commodity.

Prior to the smashing success of Shonda Rhimes' *Bridgerton* (which has already been renewed through Season 4), Henry Cavill's *The Witcher* was Netflix's most successful original series, based on its own viewership metrics, with 76 million views in its first 28 days. Season 2 has wrapped filming, and the success of Season 1 has inspired a prequel series which is now in development as well as an animated movie set in the same

universe. A sequel for Chris Hemsworth's Extraction, Netflix's most-popular original film ever by its own metrics, is in the works and a sequel for Charlize Theron's The Old Guard has reportedly been greenlit. Everywhere you turn, Netflix is doubling down on pre-established or homegrown brands that left a footprint.

Netflix quickly realized the value of franchises with its popular rom-com movie series To All The Boys I've Loved Before and The Kissing Booth. But now the streaming service wants to go bigger. It knows that popular film franchises, combined with its deep library (which is shrinking), can keep customers on the hook.

Disney+ has announced ambitious plans for upwards of 50 new series ranging across Marvel, Pixar and Star Wars in addition to their blockbuster theatrical counterparts. WarnerMedia is aggressively expanding the Game of Thrones universe and building out high-profile DC spinoffs on HBO Max to pair with its main films. Can Netflix's franchising attempts compete with the legacy studios and their arsenal of IPs? It remains to be seen.

Z. Záremská

RECENZIA

Betty (2020)

réžia: Crystal Moselle

Po celosvetovo úspešnom teen seriáli Eufória, HBO MAX v máji minulého roka predstavila nový seriál Betty. Ten sleduje život 5 dievčat v New Yorku. Janay, Camille, Indigo, Honeymoon a Kirt pochádzajú z rôznych spoločenských vrstiev, no spája ich láska k skateboardingu. Janay je ambiciózná youtuberka, Camille je výborná skaterka, ktorá chce preniknúť do mužskej komunity, Indigo pochádza z bohatej rodiny, no najlepšie sa cíti v uliciach, Honeymoon je z konzervatívnej rodiny, no chce byť nezávislá filmárka, Kirt je milovníčkou žien a aktívne bojuje proti patriarchálnemu svetu.

Názov pochádza zo slova „Betty“, ktoré je v mužskej skateboard komunitě hanlivé označenie pre dievča, ktoré sa oblieka ako skater, no nevie skateovať. Hlavným cieľom dievčat v seriáli Betty je narušiť tento stereotyp a ukázať mužom že skateboard nie je len pre nich.

Je vidieť, že autorka Crystal Moselle nabrala veľa inšpirácie od kultového filmu Kids (1995), ktorý podobne ako tento seriál zachytával život mladých ľudí v skateboardovej komunite, v New Yorku, v 90. tých rokoch. Betty sa na rozdiel od filmu Kids sústreďuje len na dievčatá a

ich postavenie v tejto komunite, no stále rozoberá problémy mladých, ako drogy, láska, sexualita, sloboda a priateľstvo.

Herečky, ktoré stvárnil hlavné postavy, dodali tomuto seriálu pravého ducha. Divák má pocit, ako keby hrali samé seba a nie fiktívne postavy. Samotné herečky sú vo svojom súkromnom živote veľmi uveriteľné. Po celú dobu v seriáli vládne pohodová atmosféra, ktorú výborne dopĺňa úžasný soundtrack, plný house a hip-hop pesničiek.

Betty výborne vystihuje generáciu Z a všetky problémy, ktorým naša generácia čelí. Aj napriek tomu, že dej sa odohráva v New Yorku v skateboard komunite, každý mladý človek sa vie s hlavnými postavami stotožniť. Viac ako o skateboardingu je tento seriál o priateľstve. O tom, ako je dôležité, aby dievčatá držali spolu a navzájom sa podporovali vo svete, kde vládnu bieli muži. V júni 2021 sa diváci môžu tešiť na novú sériu.

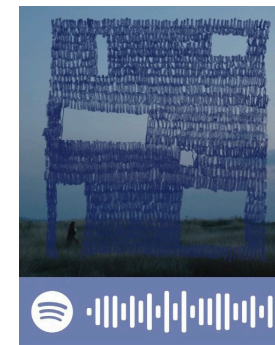
V. Karasová

The Playlist of My Life

Thanks to my obsession with Mumford & Sons, Camp, Chris Stapleton, Maggie Rogers and Brandi Carlile I was told my Spotify is “masters-in-creative-writing-craft-beer bad”. Well, I don’t know about bad since there are some pretty damn good songs I listen to (at least in my humble opinion). Here are my current favs (probably a wee bit unexpected), my top Spotify picks:

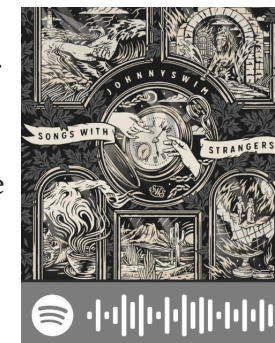
F major by Hania Rani

My very good friend once shared this song with me – love at first sight. Well... at first hearing. Soft tunes, calming tempo... If there’s too much noise in your life, play it and all will be good. Great for early morning or late night meditations. And if this is not enough to make you listen to it, then just watch the music video – dance moves cool like slowly running water, her piano is always bringing the right mood home.

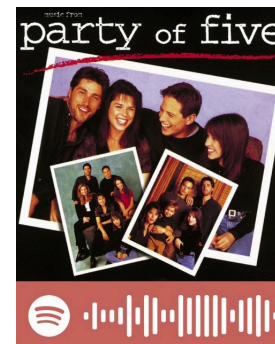
Running – JohnnySwim

I immediately fell in love with this one when listening to it for the first time as it speaks to me now more than ever. Corona is hard on most if not all of us – people thinking about unavailable possibilities (or dreams rather). They/we might be thinking about running away from everything, thinking too much about it all. This song helps me ease up all the thinking while I softly dance to the beat – just can’t resist.

Send Me On My Way by Rusted root

My longing for unveiling cultures and exploring places is unmet and my feet are on fire. I want to go somewhere, some place in a different galaxy, some place new and I want it so, so bad. Since I can’t now, I listen to this gem.

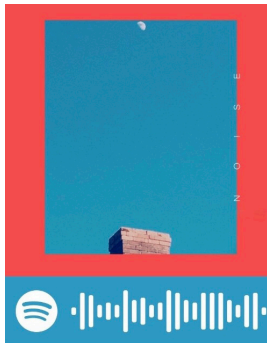
Crowded Table by The Highwomen

This one reminds me that I ain't the only one dreaming about a crowded table and face-to-face conversations. Soon we'll have that crowded table.

Tortured by Cobble

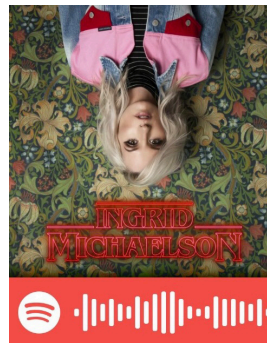
My love for SeaBass(tian Stan) brought this piece of gold. When searching for a movie to watch you watch a couple of trailers for inspiration (as we all do, right?). The very first trailer ... and BOOM – the movie “Monday” and this a-m-a-z-i-n-g song. Haven't watched the movie yet, but the song was an immediate like on Spotify.

Young And In Love by Ingrid Michaelson (Sam de Jong remix)

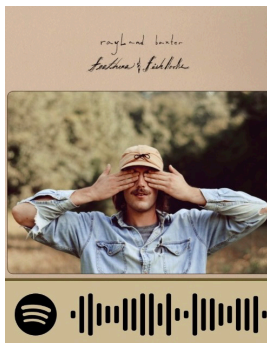
I was watching a movie the other day and as a boy expresses his love for a girl in a very public place over a neon sign this song comes on and I have to express my love for it. So that's how I got my most recent like on the music app.

P.S.: The movie was The Broken Hearts Gallery – nothing heavy, a bit cheesy but it's great as a background for cooking.

Olivia by Rayland Baxter Olivia by Rayland Baxter

Last but not least – my current fav one. I don't even know how I got my hands (rather ears) on this one, but I am stoked I did. Can't even count how many times I've listened to this one, and I am pretty sure this will be one of my top 5 Spotify songs of 2021, if not the one I loved the most.

It took me way over just a couple of minutes to create this list. Too many great artists and songs omitted. So let me mention just a couple more here: Van Morrison, The Teskey Brother, Xavier Rudd, Hollow Caves, Roo Panes, Ashe, The National Parks or Penny & Sparrow. This is just the very tip of my song iceberg, so if your taste in music is similar to mine or you're just fishing for new tunes to lose your mind to as you carelessly dance in the middle of the night, check out some of the names listed. Hope you'll enjoy.

K. Lukašiková

OROL SUČIANSKY

Hlboký nádych, výdych skonden- zovaný na bezvýznamnú paru v mori nočnej hmly. Sladký ľadový dážď je krásnym kontrastom k horkým teplým slzám, ktoré tiekli po mojich do surova zodretých lícach tú noc, keď moje pľúca odmietli ich prírodou danú funkciu.

Teraz na lesknúcej sa ulici, kde vďaka tmavým oblakom, ktoré zakrývajú jemný žltý svit mesiaca, sotva vidím na špičku svojho nosu. Stúpim do zakalenej mláky, moje iba jemne chránené chodidlá zaleje špinavá voda.

Nachvíľu sa stanem oblakom. Nie ľahkým obláčikom z cynických prirovnaní ignorantov čo o utrpení sotva čítali. Leží na mne všetkých 551 ton ich váhy. Každý krok je ako prvý. Bolí to, ohne to môj dažďom napustený chrbát, ďalšia opustená mláka, čapkanie topánky.

Touto hodinou som znova bábätkom. Mrazivý vzduch čo štípe moju ústnu dutinu ma učí dýchať, rýchle zdvíhajúci sa vietor podopiera moje neisté kroky. Plyniem, vlním sa ako kvapky tečúce po mojej tvári, stávam sa súčasťou nelútostnej betónovej džungle.

Dážď prestal, nečutelné tap-tap ustalo. Nadchádza triaška, kvapky na mne tvrdnú mrazom. Urobila by som hocičo čo mi zašepocú bzučiace lampy, odrážajúce sa v mojich zarosených okuliaroch. Očami blúdím po vozovke. Svetlá semaforov odrážajúce sa na jej mokrom povrchu sú

to najkrajšie túto noc.

Už sa nehýbem. Zamrzla som. Nohy ma neposlúchajú, brnia. Moje na sekundu prepočítané výdychy ustanú, už sa nemiešajú s nočnou oblohou. Posledný pokus, zdvihnutá noha.

Z prerývanej námrazou pokrytej trávy vyrazia ľadové ruky. Zveziem sa k zemi. Nechcú ma pustiť a ja už nechcem odísť. Na zemi zazriem reflektory auta, pokojná hladina mláky narušená. Vibrácie šíriace sa zemou ma kolíšu. Viac sa už nebojím.

Prvýkrát po rokoch pokojne zaspím.

Juno

Nixatra (@nix_atra)

	7			4	5			
5			8	7				3
		4	1			9		
			5		2		6	8
		2	6				3	
		1		3		2		
		5		1	8		9	2
1	4				6			7
2	9							1